

# SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za goznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

## Odgovor in pojasnilo.

Politiška borba, trajajoča že dlje časa v ožji naši domovini kranjski, bila je povod, da nam je od sinje Adrije došel članek „Glejte, kaj delate!“, katerega smo pred par dnevi doslovno priobčili, dodavši mu dve tri kratke opazke. Poslednje bile so uzrok, da je „Edinost“ v novem članku skušala navesti razloge, radi katerih je bila napisala prvi članek, ki naj bi bil „opomin Ljubljanske gospodi, da preneha z bratomornim bojem, kojega se izvestno vesele mnogobrojni nasprotniki naši in koji donaša nam samim le veliko škodo“.

Potrebno se nam zdi, da se odzovljamo prvemu in drugemu opominu. Kakor prvemu, priznati nam je tudi drugemu opominu rodoljuben namen, oba sta pa slična v tem, da Ljubljanske razmere presojata kolikor toliko skozi zatemnele naočnike. To je v nas Slovencih že tradicijsko in skoro popolnoma naravno. Neuspehi na političkem polju in trdna zavest, da so naše zahteve v naravnem in kodifikovanem pravu osnovane, vzbujajo v nas premissljanje, kje tiči uzrok. „Cherchez la femme!“ je posledica in bela Ljubljana posadi se navadno na zatožno klop. Tako je za naše stolno mesto že 1848. l. pokojni Jurij Jenko napisal jako trd in drastičen pridevek, tako čula se je pozneje leta marsikatera kritična beseda s te in one strani in tako se tudi dandanes pojavljajo glasi nevolje z naše periferije. Iskrenim tamošnjim rodoljubom dozdeva se naš napredek neznamen, prepočasen, javno delovanje mlačno, zato si štejejo v dolžnost opominjati nas, da prenehamo z borbo, ki že tako dolgo vihira po deželi, osobito pa v Ljubljani in slabi naše itak skromne sile.

Iz srca smo hvaležni bratom ob periferiji na tem znaku simpatij in strinjamo se z njimi v goreči želji, da bi skoro bil končan „bratomorni boj“, ako ravno nemamo niti trohice upanja, da bi se te želje kmalu uresničile. Premise sedanje borbe na Kranjskem so namreč take, da dovoljen sklep ni tako lahko mogoč, da ni pričakovati tako hitro blagodejne

sprave, kajti nesrečna borba ne bje se zaradi načelnih nasprotstev. Kdor je opreznim okom in hladnokrvno opazoval, kako so polagoma nastale sedanje razmere, kako so se metodično uprizarjali in se še uprizarjajo zlobni napadi na najboljše in najplodnejše naše pisatelje, na narodna podjetja in društva, katerim so se podtikali celo veleizdajski, nameni, kako je začela pihati ledena protinarodna sapa, ki preti v kali uničiti vsako narodno cvetko, kako je mesto prejšnjega vzajemnega, solidarnega delovanja umetno napravil se razpor, čuti izvestno z nami vred bolest, da je tako prišlo, preverjen je pa tudi, da dokler nasprotna nam stranka korenito ne premeni svojih načel in svoje taktike, ni misliti, da bi se razmere obrnile na bolje.

Da nam vihajoči domači prepir donaša škodo, tega smo isto tako živo prepričani, kakor Tržaško glasilo, a pri vsej odkritosrčni želji, da bi se stvar uravnala, ne vidimo nobenega pota, vodečega iz sedanje zagate, niti ne poznamo načina, kako bi se obstoječa nasprotstva ukladila. Nasprotna nam stranka zašla je že tako daleč, da je pri poslednjih volitvah bratila se z narodnimi sovragi in v očigled tacemu žalostnemu dogodku pač nihče ne bode svetoval, da bi mi kar meni nič tebi nič vrgli svoje kopje na stran in se podali na pot v Kanoso.

Vajeni, o pojedincih kakor o strankah misliti le dobro, dokler se nasprotnega ne prepričamo, bi trdili, da tudi na nasprotni nam strani že marsikdo iskreno želi, da bi se končal tužni domači prepir — in da bi se naposled doseglo sporazumljenje ali vsaj začasno premirje, da ni neke „višje sile“, katera baš v našem domačem prepiru išče svojih posebnih koristij, kateri je na tem, da se borba ne poleže, ker se v kalni vodi najboljše ribari. To „višjo silo“ označila je „Edinost“ jako dobro, pozna jo torej isto tako, kakor mi. „Višja sila“ neti naš prepir in če še tako skrbno obračamo pogled po domačem obzorju, ne zagledamo ničesar, kar bi nas navdajalo z nado, da bode temu skoro konec, kajti liki rudeča nit kaže se našim očem pogubna sistematična nakana, ki je v zvezi z nemškutarji za

zdaj dospela do vrhunca, a nas utegne še mnogokdaj presenetiti.

V tem oziru smo s Tržaškim glasilom popolnoma skladnih mislij, kakor tudi le predobro čutimo, da „smo na najbolji poti, da postanemo narod poslušnih oportunistov“ in da, ker nam po ravni poti niso mogli več do živega, ker smo bili ponosni, odločni, ubrali so nova pota: poslali so v Dalmacijo Nakiče, v Istro Flappa in kam drugam pa koga družega“. Zaradi tega ponavljamo, da smo tudi mi za blaženi mir in skupno, vzajemno in uspešno delovanje, da pa pri obstoječih razmerah tega zatega cilja, žal, ne bode skoro doseči drugače, nego če se ravnamo po geslu: Si vis pacem, para bellum! Dal Bog, da bi tako ne bilo!

Naposled baviti se nam je še z opazko, da rodoljubom Tržaškim naše praske že presedajo. Radi verujemo, da domači prepir vzbujajo nevoljo, ker si človeška narava sploh bolj želi miru, nego boja in tudi mi nismo brezobčutni za blaginje miru. A če pogledamo v zlato Prago ali pa v lepi Zagreb, vidimo, da je tudi ondu vse, kakor v nas. Borba bje se neprestano in „exempli gratia“ „Narodni Listy“ že več mescev neso prinesli uvodnega članka, ki bi ne imel domačega prepira za predmet, isto tako tudi hrvatski listi neso skoro noben dan brez polemičnih člankov in notic. Nasprotstva so povsod, boj pa je neizogiben zlasti tedaj, kadar nastopa politički mrak. In ta doba pričela je sedaj v nas. Iskreno hrepenimo, da bi bila skoro pri kraju, da bi nastale prejšnje prijetne razmere, kadar se to zgodi, bomo mi gotovo prvi, ki bomo drage volje storili rodoljubno svojo dolžnost.

## Politični razgled.

### Notranje dežele.

V Ljubljani, 7. aprila.

#### Državni zbor.

Slovesno otvorjenje državnega zbora bode v soboto, 11. t. m. Ob 12. uri opoldne odprl bode cesar državni zbor v ceremonijski dvorani v cesar-

## LISTEK.

### Zanimiva brošura.

(M. M. Filippov: Horvati. S vvedenjem i epilgom M. D. Bilajgradskago. Peterburg 1890.)

(Dalje in konec.)

Naslanjaje se na Evgenija Kvaternika v nas še premalo poznano knjigo „Javno ili državno pravo Hrvatov“, dokazuje Filippov, da imamo mi Slovenci glasom pragmatične sankcije, na podlagi katere vlada rodovina Habsburg-Lotarinška v sedanjih avstro-ogerskih monarhiji, najsvetejše pravo, zahtevati združenja strojno kraljevino Hrvatsko, uvažuje neugodni naš položaj, zbog katerega še ni bilo mogoče proglasiti te točke programa, konstatuje pa, da se je „Slovanski svet“ postavil na to stališče („Slovanski svet“ pervonačalno otstaiavšij liš etnografičeskij princip, narodnuju avtonomiju Slovencev, teper stoit na gosudarstvenno-pravovoj točki zrenija, otkryto propovėduja neobhodimost političeskago obedinenija Slovencev s Hrvatami“), da ga je vsprejel „naibolše smėlyj zaščitnik prav slovenskago naroda, deputat rejhsrata“ Gregorec, in da ga je že o priliki slavnosti društva „Kola“ v Zagrebu, leta 1882., proglasil dr. Ivan Tavčar.

Kakor rečeno ima Filippova brošura namen seznaniti Ruse z razmerami Hrvatov, a da se ta smoter doseže, ni se pisatelj ogradil samo na sedanje stanje hrvatskega naroda, nego sestavlja je kratek in jedrnat pregled zgodovine njegove, od prvih časov, ko so se pojavili Hrvatje, pa do današnjih dni, pojasnjuje „narodnost“ Hrvatov in Srbov (pač žalostno, da je to še potrebno!) in jezik, vero in začetek narodne pismenosti, a vse to na podlagi uprav ogromnega materijala, katerega so hrvatski učenjaki zbrali. Ta pregled zgodovinskega in kulturnega življenja naroda hrvatskega je jako zanimiv, in iz njega je posneti, kako resnične so bile besede nemškega zgodovinarja in nekdanjega ravnatelja Dunajskega državnega arhiva Hormayerja, ki je nekoč trdil, da so vse knjige spisane ob Avstriji — spisane po ukazu ter zgolj zvrčanje resnice v svrhu, omamiti tudi pozne potomce, a da so laži, ki so jih tekom treh stoletij prodajali za resnico, vsprejele naposled obliko historične istine.

Za razmerje hrvatske kraljevine k Avstriji in Ogorski je najvažnejše leto 1712, ko so hrvatski stanovci vsprejeli pragmatično sankcijo in tako zvezali Hrvatsko z usodo Avstrije.

Zgolj na podlagi pragmatične sankcije vladajo Habsburžani na Hrvatskem, a razven osebe vladarjeve nima v zmislu tega osnovnega zakona trojedna kraljevina s sedanjo avstro-ogersko monarhijo prav

nobene zveze, kajti sedanjí nje položaj je posledica nasilstva, a ne pravica.

V poglavjih „Avstrijskija pritjazanija“ in v „epilogu“ slika in opisuje se tragična usoda hrvatske kraljevine, odkar je v zvezi z Avstrijo. Nedoštaje nam prostora, poročati ob groznih in v nebo kričečih krivicah, ki se gode, posebno za časa cesarja Josipa sem do današnjih dni hrvatskemu narodu, kateri se je vsikdar s sveto naudušenostjo boril za svojega vladarja, kateri je mnogokrat rešil dinastijo in državo gotovega propada, a v plačilo dobil le to, kar je drugim — kazni!

Kaj čuda, da se je iz takih okoliščin rodila v Hrvatih stranka, ki hoče svojemu narodu priboriti zopet ona prava, katera se mu siloma kraté, stranka, ki hoče videti Hrvatsko kot samostalno, neodvisno državo, katera bi z Avstrijo in z Ogorsko ne imela ničesar družega vkupno, nego osebo vladarjevo, s kratka, da se je rodila tako imenovana stranka prava.

Filippov odkazal je v svojej brošuri stranki prava in njenim prvoboriteljem odlično mesto, češ, da je to jedina stranka, ki stoji na trdni podstavi, jedina ki ima bodočnost. Obširno popisuje obstanek in razvoj te stranke, ter upravičuje in utemeljuje program, ki ga je zapisala ta stranka na svojo zastavo. Ta program znan je kolikor toliko tudi v nas Slovencih.

skem dvorci. Gospodska zbornica bode se odprla v četrtek 16. t. m. z naslednim programom: Predstavljene predsedstva po ministerskem predsedniku; nagovor predsednika; volitev zapisnikarjev in verifikatorjev; prečitane došlih stvari.

#### **Notranji položaj.**

O pomankanji pozitivnih novic, delajo se razne kombinacije in se prav pridno goji konjunkturalna politika, za katero je baš sedanjí položaj tako ugoden, kakor ne kmalu kedaj. Vsaka stranka si sknša bodočnost izrisati kar najbolj mogoče sebi ugodno. Nekateri časopisi hoté že celo v svoji modrosti vedeti kaj natančnejega o prestolnem nagovoru, s katerim se bode odprl državni zbor. Po njih mnenji bi se v njem izreklo, da bode vlada negovala samo finančne in gospodarske predloge da pa ne bode gojila niti narodne niti državopravne ali konfesijonelne politike. To bi bila pač „pia desideria“ nekaterih, a malo verjetno je, da bi se izvršila. Veliko se tudi ugiblje o postopanju Mladočehov, katere se vender pričinja uvažati kot faktor, ki bi v gotovih slučajih utegnil postati vender-le odločilen, in katerega ni kar tako na stran postavljati. Tudi v tem oziru utegne nam bodoči državni zbor morda prinesiti kako nepričakovano presenečenje. Nekateri nemški listi celo mislijo, da bi ne bilo nemogoče, da sovraštvo do Nemcev Mladočeha približa Taaffeu ali jih celo sprizajoi z njimi. Na vsak način Mladočehi ne bodo podpirali direktno ali tudi indirektno gospodarstva nemške levice.

#### **Shod parlamentarnih strank.**

Te dni, neposredno pred začetkom zasedanja novega državnega zbora, imele bodo posamične stranke shode, v katerih se bodo konstituirale. Danes ima tak shod združena levica. Grof Hohenwart povabil je nekatere zaupne može desnice na pogovor. Pri tem shodu, ki se utegne nadaljevati tudi jutri, se bode ustanovilo razmerje posamičnih frakcij desnice bolj natanko. Koj potem se bode bržkone konstituiral klub desnice.

#### **Delavske nemire v Pragi.**

O katerih smo včeraj poročali telegrafčno, so baje prouzročili socijalisti. Našlo se je mnogo tiskanih listkov, s katerimi so se delavci vabili, da se udeležé shoda navzlic temu, da ga je oblast prepovedala. Pred poslopjem policijske direkcije kričali so delavci, katerih se je nabralo nad tisoč: „Pereat!“ in „hanba!“ Nad 60 policajev postavilo se jim je nasproti in začelo rabiti orožje, ko so se čuli klici: „Urá, nabijte jih!“ Mej to prasko je bilo šest oseb ranjenih, več pa so jih policaji odvedli v zapor. Štrajk zidarjev še ni končan, pridružili so se temveč zidarjem tudi tesarji. Na vseh stavbiščih straži policija, da se delavci ne mogo zbirati. Zaprte delavce izročili so sodišču.

**Odgovor hrvatske regnikolarne deputacije** ali „renuntium“, kakor se imenuje oficijelno, razdelil se je mej člane hrvatske deputacije. V četrtek bode obravnavala ogerska deputacija o tem odgovoru. Vsa stvar se suče okolu zemljiško-odveznega zaklada hrvatskega, oziroma okolu načina, kako razdeliti razmerje mej Hrvatsko in Oggersko glede prebitkov iz zemljiško odveznega zaklada. O tej zadevi je bilo vedno mnogo nasprotstev mej Oggersko in Hrvatsko.

#### **Vnanje države.**

##### **Italija in trojna zveza.**

Nekateri angleški listi trdijo, da se je baje Caprivi po naročilu nemškega cesarja pritožil pri italijanski vladi zaradi zadnjih izjav Rudinija, po katerih bi Italija zmatrala trojno zvezo samo kot defenzivne alijanco. Take izjave bi trojno zvezo le slabile, a dolžnost vseh zaveznikov je, delati na to, da se ta zveza ojači.

Kakor pa vsaka politična stranka, katere ima velike borbe prebijati in katere privrženci imajo mnogo osobnega proganjanja pretrpeti, tako je tudi stranka prava rodila nekaj spak. Izmej teh pa moramo z vso odločnostjo pobijati trditev, da so tista megleno-idealna stremjenja, imenujmo jih že „panslavizem“, „ilirizem“ ali „jugoslavizem“, ki jih je rodila vzbujajoča in po priznanji hrepeneča zavednost slovanskih narodov v Avstriji, v tistih časih, ko je še taval v temi, da so bili ti pojavi zgolj manevri avstrijske vlade, s katerimi je hotela preslepiti narode, da ne bi spoznavali svojih pravic, a oni možje in nositelji teh idej, katerih se spominjamo s tolikim spoštovanjem in katere slavimo s toliko pijeteto, da so bili ti možje zgolj agentje avstrijske policije.

Obžalujemo od srca, da je Filippov v svoji brošuri odkazal tako obširno mesto tem izrodkom politične borbe, a odločno obsojamo, da se je drznil vreči v ta koš tudi moža, čegar ime slavi ves izobraženi svet, da se je drznil z blatom obmetati največjega sinu naroda hrvatskega, — biskupa Josipa Jurija Strossmayerja!

Ne glede na to tendenco, je Filippova knjiga jako instruktivna, in želeti bi bilo, da se spišó jednaka dela tudi o drugih narodih slovauskih, osobito o onih, kateri prebivajo v Avstriji. M.

#### **Kralj Milan in srbska skupščina.**

Srbska skupščina odklonila je predlog Garašaninov, po katerem bi kralj Milan ne užival varstva tiskovnega zakona, katerega daje predlagani zakonski načrt članom kraljevske rodbine. Samo šest poslancev glasovalo je za predlog.

#### **Srbski častniki v Rusiji.**

Danes odpotuje iz Belega grada 30 srbskih častnikov v Peterburg, da se tamo izobražujejo nadalje. Vodi jih bivši vojni minister polkovnik Djokič. Predno se razdele k posamičnim vojnim oddelkom, predstavili se bodo carju.

#### **Rudarski kongres v Parizu.**

Pri rudarskem kongresu v Parizu prišlo je skoraj do burnih izgrediv. Francoz Basly, ki je znan kot radikalen anarhist, svaril je pred prenatrženim štrajkom, ker je lanski štrajk bil delavcem le na škodo. Na te besede nastal je divji hrup in kričanje: „Izdajalec! Doli s podkupljencem!“ Galerija je kar besnela. Anarhisti hoteli so napasti Basly-ja in so ga čakali na ulicah, a ubežal jim je pri drugih skrivnih vratih. Sklenilo se je vsled ropota na galeriji, da se bode odslej zborovalo pri zaprtih durih. Seja sklenila se je mej veliko razburjenostjo.

#### **Turško nasilje.**

Reklamacija, katero je avstro-ogerski poslanik baron Calice uležil zaradi nasilja guvernerja Kosovskega, ki je dal po turških žandarmih odstraniti v Skoplji iz neke pod avstrijskim varstvom stoječe katoliške cerkve oder za zvonove, je jako osorna in zahteva energično zadoščenje za razžaljenje katoliških prebivalcev v Skoplji. Poslanik ima nalog, da se ne zadosti s kako zavlekujočo in nejasno izjavo, temveč da energično zahteva zadoščenja.

#### **Belgijski delavski kongres.**

V navzočnosti 500 odposlancev odprl se je v Bruselji belgijski delavski kongres. Razsojeval bode o vprašanji splošnega štrajka. Generalni svet delavske stranke ne nasvetuje občnega štrajka, ker se bode skoro vršila revizija ustave. Kakor pa je pokazala volitev predsednika, imajo radikalni elementi večino, katere želi, da se takoj prične splošni štrajk.

#### **Republičanska agitacija v Portugalu.**

V španskih mejnih pokrajinah so se odredile resne naredbe, ker je vlada dobila nepovoljna poročila o notranjem položaji v Portugalu. Republičanska agitacija se baje tam širi prav opasno.

## **Dopisi.**

**Iz Idrije 3. aprila.** [Izv. dop.] Z ozirom na dopis iz Idrije v šte. 69 „Slovenca“ z dné 27. marca, prisiljeni smo, zabeležiti nastopne vrstice in „Cenetovega prijatelja“ opozoriti, da bi mu nič ne škodovalo, če bi poprej premislil, kaj v kak časnik piše.

„Slovenčev“ dopisnik se je sigurno malo učil v svoji mladosti, ali pa je že vse pozabil, drugače si ne morem misliti, kako je mogoče za tako imeniten časnik sestavljati tako slabe dopise.

Naš smoter danes ni, spominjati „Slovenčevega“ dopisnika učenost. Naša naloga je braniti vrlega narodnjaka, gospoda Ceneta Lapajneto, pred neosnovanimi napadi.

Vsak „Slovenec“, ki ima količkaj duha o narodnosti, bode odobral delovanje gospoda Ceneta povodom državnozborskih volitev in njegovo žrtovanje v to svrhu. Dovoljujemo si vprašati „Cenetovega prijatelja, recte sovražnika“, kaj je zakrivil gospod Cene radi agitacije za gospoda dr. Majarona. Kolikor je nam znano nič, pridobil si je samo zasluge v zavednih slovenskih krogih. Da našim klerikalcem ni ugajal gospod dr. Majaron je znano, a ko bi bil izvoljen, bi imeli mi pričakovati boljše dobo za svoje mesto, kakor jo imamo.

Gospod dr. Majaron bil bi jeden najboljših državnih poslancev, ker ima vse zmožnosti, katere morajo dičiti državnega poslanca. Za takega moža je deloval naš gospod Cene in vzbujal sorojake.

Ta korak naši meščani zmatrajo za zlodejstvo in napadajo gospoda Ceneta v „Slovencu“.

Gospod Cene v svojem dopisu v „Narodu“ samo trdi, da je kot vrl narodnjak se potegoval za narodnega kandidata in vpraša samo someščane, katere načela so jih vodila, da so izvolili umirovljenega vladnega svetnika g. pl. Globočnika.

Mi gospodu Globočniku nemamo nič slabega očitati, poudarjamo samo to, da je mož že prestar za vztrajno izvrševanje težavnega posla državnega poslanca. Ako se državni uradnik poda v pokoj, potem se mora od njega zmatrati, da se popolnoma loči od političnega življenja in da mirno uživa svojo zasluženo pokojnino. Teh misli pa naši tukajšnji meščani neso in baš radi tega ne, ker nima jo moške odločnosti.

Besede gospoda dekana ali gospoda župana so merodajne in kdor jih ne posluša, je brezverec in se takoj napade s kakim dopisom v „Slovencu“. Gospod Cene je hotel s svojim dopisom samo, dokazati, kako so se dali naši meščani od več tukajšnjih in zunanjih gospodov preslepiti. Ko bi za Globočnika ne bili delovali tukajšnji Nemci, nemškutarji in klerikalci, bi bil tako gotovo propadel, kakor je amen v očenaši.

Naši meščani so pred volitvijo s stavami obetali, da bodo glasovali za dr. Majarona, v odločilnem zadnjem trenutku pa so se pridružili nemškutarski in klerikalni stranki.

To niso možje narodnjaki, ker so jim Nemci ljubši, nego Slovenci. Takega postopanja mi ne moremo nikakor odobravati, temveč moramo konstatovati, da je jedino gospod Cene s svojo stranko pravo pot hodil.

Gospode Kalana, Stegnarja in Šušteršiča obveščamo tem potom le toliko, da naj se v bodoče brigajo za svoje zadeve in ne za volitve v Idriji. Mi tudi nismo nikake deputacije poslali k slavnemu mestnemu magistratu v Ljubljano s prošnjo, da bi taisti imenoval kapelana Kalena Trnovskim župnikom. Ne vemo torej, kako je Kalan prišel do tega, da je s svojimi pristaši v Idriji agitiral za Globočnika. Namesto, da je s svojim pohodom v raznih mestih kalil mir, bilo bi bolje, ko bi bil šel za 14 dni pod ključ premišljati, da se mora pri občinskih volitvah v Ljubljani zakonito postopati.

Seveda takim ljudem, ki nosijo črni plašč, naši meščani več verjamejo, kakor pravim narodnjakom.

„Narodov Cene“ še ni bil nikdar kaznovan zaradi nezakonitega postopanja pri volitvah, Kalan ne more tega reči.

To pa naši meščani nikakor ne morejo sprevidevati, da bi „gospodje“ ne imeli prav, ki iz cerkvenih lec tako ozaanjajo. Najbrž so se bali, da bi pri velikonočni spovedi ne dobili odveze, ko bi morali izpovedati, da so Majarona volili.

Glede dopisa v „Brusu“ moramo le toliko omeniti, da je prosta vsakemu tožba radi razžaljenja časti, komur dopis ne ugaja. „Slovenčevemu“ dopisniku gotovo preseda dovtipnost gospoda Ceneta, s katero je počastil nekatere gospode. „Slovenčev“ dopisnik predbaciva gospodu Cenetu, da se v „Brusu“ norčuje iz svetih reči, da še celo sv. očeta porablja za svoje neslanosti. „Slovenčev“ dopisnik dalje graja list, ki sprejema take „zmazke“ od spridenega hribovskega fantalina. Konstatujemo, da je to neotesana psotka, da gospod Cene ni nikak hribovski fantalin. Ako se ne motimo, bil je „Slovenčev“ dopisnik nekje v hribih rojen in je pred leti priromal s culico v roki v Idrijo.

„Slovenčev“ dopisnik dalje javka, da pridejo iz našega mesta taki spisi v javnost, kakor je bil dopis v 69. številki „Slovenca“, ker svet si mora potem misliti, kakšni pisatelji so se pred časom naselili v Idriji.

Ako Slovenčevemu dopisniku ne ugajajajo dopisi v „Narodu“ in „Brusu“, zakaj jih pa čita, nam pa „Domoljub“ in „Rimski Katolik“ ne dišita in za te liste nikakor ne izgubljamó časa. Naj prorokujeta Mahnič in Kalan še take zadeve, mi se ne brigamo za njih liste.

Gospod Cene imenuje se dalje v „Slovencu“ „hujskač“, a dopisnik se je gotovo v osebi zmotil in je najbrž na sé mislil.

Da so gospodu kapelanu v noči po volitvi hišo onesnažili, je obžalovanja vredno, a tega prestopka ni kriv gospod Cene. Mestni zastop bi z ozirom na ta dogodek prav dobro pogodil, ko bi namestil več mestnih redarjev, ker za mesto Idrijo, največje za Ljubljano, bi pač bilo dobro, da ne bi imela samo jednega redarja, kateri seveda ne more vsega čuvati.

K sklepu odobrujemo delovanje gospoda Ceneta povodom državnozborskih volitev in kličemo: Bog živi slovenski narod!

## **Domače stvari.**

— (Dopolnilna volitev za državni zbor) mesto umrlega dr. Poklukarja vršila se je danes dopoldne. Oddanih bilo je 395 glasov. Izvoljen je gospod Josip Kušar z 394 glasovi. Jeden glas dobil je župan Grasselli, jeden listek bil je prazen.

— (Cesar) vsprejel včeraj v avdijenci gosp. Fr. Kočevarja, predsednika deželnemu sodišču v Ljubljani.

— (Dnevni red seji občinskega sveta Ljubljanskega) v sredo, 8. dan aprila 1891. ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. I. Oznani predsedstva. II. Pravnega in personalnega odseka poročilo a) o določitvi letošnjih dopolnitvenih volitev za mestni zastop; b) o deželne odbora kranjskega dopisu gledé vtetlovljenja neke stavbinske parcele pri novi deželni bolnici; c) o premembi pravil mestne hranilnice in pomnožitvi uradniškega osobja hranilniškega. III. Finančnega odseka poročilo a) o računskem zaključku mestne hranilnice za prvo upravno dobo; b) ob izplačilu dovoljenega mestnega prispevka za gradnjo novega deželnega gledališča in o zvišanji tega prispevka; c) o premestitvi vojaške oskrbovalnice in bolnice. IV. Občinskega svetovaleca Antona Kleina samostalni predlog o redu za skladišča drv. V. Personalna. (V tajni seji.)

— (Slovensko gledališče.) V nedeljo 12. aprila bode predzadnja letošnja predstava slovenska, in sicer na korist igralki g. Gust. Danilovi in igralcu A. Danilu. Predstavljal se bode znani dobri igrokaz s petjem „Bisernica“, ki je jako priljubljena igra slovenskega starejšega repertoira. Govoriti o zaslugah, katere sta si beneficijanta pridobila za slovensko gledališče bilo bi odvišno, saj so dobro znane obiskovalcem slovenskega gledališča. G. Danilova je jako porabljava in požrtvovalna moč dram. društva v najbolj različnih ulogah, katere vse je igrala prav spretno in z enakim veseljem. G. Danilo pa pripada k stari gardi našega domačega odra, kateremu je pristopil pred 15 leti v najbolj kritični dobi, in mu ostal zvest do današnjega dne kot vrl predstavljaec. Gotovo bode naše občinstvo z ozirom na omenjene zasluge in ker je igra prav srečno izbrana, se prav mnogoštevilno odzvalo vabilu ter tako pokazalo dejansko svoje priznanje zasluženima beneficijantom.

— (Primoža Trubarja slika) razstavljena je od danes naprej v Tillovej prodajalnici v Špitalskih ulicah. To sliko je naslikal akademski hrvatski slikar Vojteh Csikos (Sessia) po lesorezu, ki ga je našel pokojni Levstik v licejski knjižnici. Trubarjeva glava je izvrstno in jako karakteristično izdelana, ter so se o njej Dunajski kritiki kaj laiskavo izrekli. Želeti bi bilo, da bi Rudolfinum ali kak zasebnik to prelepo sliko kupil in jo tako deželi ohranil.

— (V Trstu) umrla je v nedeljo v 79. letu dobe svoje gospa Terezija udova Camuffo, tašča znanega Tržaškega rodoljuba in veletržca gospoda Miha Trudna. Naj v miru počiva!

— („Brusa“) izšla je včeraj 7. številka z raznovrstno vsebino.

— (Poročil) se je v soboto g. Rihard Schrey, c. kr. poštar v Lescah z gospodično Marijo Lukaškovo.

— (Drevored ob takozvanem „Verpflegtmagazinu“) so danes popolnoma posekali. Razgled na Lattermanov drevored in gledališko zgradbo je zdaj popolnoma prost, samo dolgočasni zid „provijanta“ štrli jako neprijetno v sicer prijazni cestni prizor.

— (Ogenj.) Včeraj proti 9. uri zvečer gorel je dvojni kozolec na Ješči blizu Urbančkovega posestva. Zgorel je do tal. — Danes zjutraj ob 1/10. uri je gorelo v mizarški delavnici v Bučarjevi hiši v Slonovih ulicah. Ogenj je nastal v dimniku, ker so mizarški vajenci presilno zakurili. Ogenj naznanil se je gasilnemu društvu le s trobento in je bil kmalo pogašen.

— (Kranjski odsek I. občnega uradniškega društva Avstro-Ogerske) in pa tukajšnje hranilno in posojilno uradniško društvo imela sta svoj letošnji redni zbor v nedeljo, 5. t. m., dopoldne v magistratni dvorani v Ljubljani. Zbora kranjskega odseka uradniškega društva udeležilo se je 33 udov. Predsedoval mu je gospod deželni šolski nadzornik Jakob Smolej. Predsednik pozdravi zborovalce ter se v svojem nagovoru spominja onih društvenikov, ki so v lanskem letu umrli. V znak sočutja ob zgubi umrlih zborovalci ustanejo s sedežev. Potem predsednik nadaljuje svoj govor in poroča o znamenitih dogodkih in ob uspehih društvenega delovanja v letu 1890. To leto bilo je že zaradi tega važno, ker je uradniško društvo v istem prestalo in praznovalo petindvajsetletnico svojega obstanka. Iz jako skromnih močij v začetku vspelo je to društvo do velikega razvitka, kar dokazujejo visoke številke v društvenih računih. Koncem leta 1890. štel je društvo nad 100.000 udov. Občni njegov zaklad, katerega

obresti se uporabljajo za grotne podpore udov, narastel je na 703.100 gld. in do konca leta 1890. izplačalo se je udom 178.782 gld. podpor. Zaklad, iz katerega se delijo udom doneski v pokritje troškov za šolske potrebe njihovih otrok, vspel je do 138.992 gld. Do konca leta 1890. se je izplačalo takih doneskov 69.555 gld. V oddelku za zavarovanje na življenje beležilo je društvo koncem minulega leta 59.327 efektivnih pogodb za 60 milijonov 659.643 gld. kapitala in 2208 efektivnih pogodb za 374.993 gld. letne rente. Vsi rezervni zakladi skupaj znašali so 11.772.127 gld. Samo v letu 1890. izplačalo se je društvenikom 14.869 gld. podpor, 9299 gld. doneskov za šolske potrebe, vsprejelo in odobrilo 5827 novih zavarovalnih pogodb za 6.189.877 goldinarjev kapitala in 368 pogodb za 57.503 gld. letne rente. Skupina uradniškega društva na Kranjskem imela je koncem leta 1890. 410 udov, kateri so bili v 402 pogodbah za 426.339 gld. za življenje zavarovani. Odbor kranjskega odseka tega društva se je minulo leto mnogo pečal z uprašanjem, katero se je bilo že v lanskem zborovanji sprožilo in ki se tiče znižanja vožne cene za umirovljene c. kr. uradnike na železnicah tako, kakor za aktivne uradnike. Pridružil se je odbor peticijam društvenih skupin v drugih kronovinah ter skupno po posredovanju centralnega upravnistva na Dunaji na merodajnem mestu predložil dotično prošnjo. Stvar pa do sedaj še ni rešena. Ko je potem zbor predloženo odborovo poročilo in račun odobril, izvršila se je volitev mesto onih, ki v letu 1891. po pravilih izstopijo iz upravnega odbora. Voljeni so bili gospodje: Vilibald Bregar, c. kr. računski revident; Gustav Habit, načelnik postaji južne železnice; Adalbert Strnad, pristav c. kr. tobačne režije; za namestnike pa gospodje: doktor Andrej Ferjančič, c. kr. sod. oskrbnistva namestnik; Fran Kreminger, c. kr. profesor na realki in Ferdo Tomažič, c. kr. poštni oficijal. Predsedniku, gospodu dež. šol. nadzorniku Jakobu Smoleju, izreče zbor za njegovo požrtvovalno delovanje v prid društva toplo zahvalo in se le ta potem završi.

Koj potem se prične zborovanje tukajšnjega hranilnega in posojilnega uradniškega društva. Tega udeležilo se je 30 udov. Zboru je predsedoval c. kr. računski revident gospod Vilibald Bregar, načelnik opravičnemu odboru. Predsednik otvori zborovanje s pozdravom združnikov in z nagovorom, v katerem se spominja tekom leta 1890 umrlih udov. V znak sožalja ustanejo zborovalci s sedežev. Predsednik poroča nadalje o delovanji zadruge v minullem letu in poslovanji konzorcijskega odbora v obče. To poročilo vzame zbor na znanje ter se ob jednem odboru za njegove požrtvovalnost toplo zahvali. Uradniško hranilno in posojilno društvo v Ljubljani je štel koncem leta 1890 216 udov s plačanimi ulogami 16.337 gld. 79 kr. Tekom istega leta izstopilo jih je 26, katerim se je izplačalo 2946 gld. 50 kr. ulog, a pristopilo je novih udov 12, kateri so uložili 1374 gld. 7 kr. Posojila znašala so koncem leta 1889 24.877 gld. 85 kr. Tekom tega leta povrnilo so društveniki 11.244 gld. 91 kr., 166 gld. 20 kr. se jim je odpisalo, a na novo izposodili so si 9075 gld. Posojila znašala so torej koncem leta 1890 22.541 gld. 74 kr. Odboru je došlo 73 prošenj za posojilo. Ugodno rešilo se jih je 55, a odbilo 15, 3 pogodbe pa so ostale koncem leta v obravnavi. Čistega dobička je bilo 933 gld. 41 1/2 kr. iz katerega se ima vsled zborovega sklepa 777 gld. 40 1/2 kr. na uloge izplačati, 156 gld. 1 kr. pa porabiti za razne društvene potrebe. Odstotek na uloge znaša 5%, in rezervni zaklad 1777 gld. 40 kr. Denarnega prometa v letu je bilo 32.443 gld. 22 kr. Letno poročilo in račun se odobrita, na predlog pregledovalnega sveta se da načelnistvu absolutorij in potem se začne namestna volitev odbornikov za leto 1891. Voljeni so bili v načelnistvo odborniki, gospodje: Vilibald Bregar, c. kr. računski revident; Ludovik Ravnika, c. kr. dež. sod. svetnik v p.; Matija Zamida, dež. svetnik; za namestnike, gospodje: Fran Kreminger, c. kr. profesor na realki; Ferdo Tomažič, c. kr. poštni oficijal in Avgustin Vester, c. pr. profesor na gimnaziji; v pregledovalni svet odbornik gospod Viktor Hofman, dež. računski svetnik; namestnika pa gosp. Ivan Lisec, uradnik južne železnice, in Jakob Smolej, c. kr. dež. šolski nadzornik v p. Predsednik naznani izid volitve in zaključni zborovanje.

— (Znamenje spomladi.) Piše se nam: Za dobro znamenje bližajoče se spomladi sme se

zmatrati tudi regljanje žab. Preteklo noč oglasile so se prvokrat, torej je spomlad pred durmi.

— (Posojilnica na Vranskem.) Veliki ponedeljek osnovala se je na Vranskem posojilnica, katera se bode takoj registrovala in potem pričela svoje delovanje. Tako se množi od dne do dne število jednaci denarnih zavodov, ki naj bi se snovali povsod, ter tako pripomogli, da se narod slovenski otrese odvisnosti od tujega, našim prizadevanjem sovražnega kapitala.

— (Od južne železnice.) V poletnem času vozil bode osebni vlak iz Maribora v Beljak. Odhajal bode iz Maribora ob 1/2 6. uri zjutraj, in se vračal ob 11. uri po noči.

— (Iz Opatije.) Včeraj (dne 5. t. m.) popoldne ob 4. uri so v Preluki pri Voloskem električno sprožili veliko mino, v kateri je bilo sto starih stotov smodnika. Razstrelba odkrula je veliko plast pečine. Skoro istodobno je Viktorija Peresutti, ki je v Opatiji na pošti služila, skočila v morje. Potegnili so jo že mrtvo, in prenesli v njeno stanovanje v Volosko. Pravega uzroka samomora se ne ve.

— (O roparskem umoru pri Šentilji) dobili smo podrobneje poročila. Živinski trgovec Ivan Barbarič hodil je večkrat z Oggerskega na Štajersko vole kupovat, tako tudi dne 2. t. m. Spremljal ga je mesarski pomočnik Schönwetter, ki mu je že večkrat mešetaril. Iz Šentilje krenila sta jo ob 1/2 7. uri zvečer po cesti proti Mariboru. Mej potom je Schönwetter Barbariča napal in z velikim ostrim nožem prerežal mu vrat, iz listnice vzel mu denar, potem pa ubežal. Barbarič, dasi smrtno ranjen, imel je še toliko moči, da se je vlekel do posestnika Kramberga hiše, ležeče blizu velike ceste. Bil je ves krvav, govoriti ni mogel in le znamenja je dajal, da bi rad nekaj napisal. Ko so mu dali pisalno orodje napisal je popolnoma razločno, da ga je Schönwetter napal in oropal. Rana v vratu bila je tolika, da je voda, katero je hotel piti, tekla skozi rano. Barbarič mogel je še svojem brzojaviti naj pridejo v bolnico v Maribor, kjer je v nedeljo zjutraj umrl. Morilec Schönwetter odpeljal se je bil z vlakom v Gradec, kjer so ga takoj prijeli in odpeljali v Maribor. V bolnici konfrontovali so ga z Barbaričem, ki ga je še spoznal kot svojega morilca. Schönwetter priznal je svoje zlodejstvo.

### Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 6. aprila. Bivši dalmatinski poslanec, senatski predsednik Lapenna, umrl je danes.

Berolin 6. aprila. V krogih sicer dobro poučenih prodira mnenje, da mejnarodni položaj postaja resnejši.

London 6. aprila. Tukajšnji listi javljajo, da je obnovitev trojne zaveze gotova. Pogodba se pa z ozirom na Italijo ne bode objavila.

Simla 6. aprila. Rod Miranzaisem ob reki Jud se je spuntal in napal angleške straže. Poslala so se podkrepljenja v Kohat.

Dunaj 7. aprila. Generalni tajnik avstro-ogerske banke, Leonhardt, umrl.

Berolin 7. aprila. „Norddeutsche“ piše: Nemški in avstrijski listi priobčili so vest, da se je Caprivi Rudiniju pritoževal zaradi njegove poslednje izjave, da Italija trojno zvezo zmatra le za defenzivno in da je nemškemu poslaniku naročil, naj naznani, da take izjave trojno zvezo le slabé. Ta vest je popolnoma izmišljena.

### Razne vesti.

\* (Dober zaslužek.) „Morning Post“ prinaša sledeči inserat: „Dober zaslužek — za plešce! Kdor je voljan dati v zakup svojo plešo, oglasi naj se v našega lista upravništvo. Na pleše naslikala se bode anonca in se plača od □ cm. en cent na dan.“

\* (Za liter vina ob roko.) V nekem Pariškem zverinjaku dogodil se je te dni grozen prizor. Nek delavec stavil je s svojimi tovariši za liter vina, da bode velicemu levu pogladil grivo. Komaj je nesrečnež utaknil roko skozi železno pregrado, zgrabi ga lev zanjó ter mu jo je odgriznil popolnoma do komolca.

\* (Slonovi čevlji.) V nekem mestu na Češkem, kjer se že nekaj časa mudi znana Bergova menežarija, pohabil se je bil slon, katerega imajo, na zadnji nogi in živinozdravnik je ukazal, da se mu morajo narediti čevlji. Poklicali so torej čevljarja in ta naredil je slonu čevlje iz bikovega usnja in, kakor se pripoveduje, se ta nošnja dopada tudi slonu.

## Anatherinova ustna voda in zobni prašek

ohrani usta, krepča željstno meso ter odpravlja slabo sapo iz ust.  
Jedna steklenica ustne vode velja 40 kr.; jedna škatlja zobnega praška 20 kr.; 12 steklenic 4 gld.; 12 škatelj samo 2 gld. (81-45)

Lekarna Piccoli, „pri angelju“, v Ljubljani, Dunajska cesta. Naročila se izvršujejo z obratno pošto proti povzetju zneska.

## „LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

### Loterijske srečke 4. aprila.

V Linci: 59, 83, 18, 88, 49.  
V Trstu: 61, 15, 57, 10, 36.

### Tujci:

6. aprila.

Pri **Matiči**: Baron Taufferer, Knöpfmacher, Pizeppa pl. Gayrser, Fischer, Rikli, Bleiberger, Glas, Jaklič, Iwankovic, Kellerman, družina Pribil, Mertens, Markovski z Dunaja. — Jellmek iz Brna. — Hoche iz Gradca. — Haas iz Budimpešte. — Forstner iz Mostarja. — Westen iz Monakovega.

Pri **Sionu**: Schwab, Semen, Mofoman, Stagle, Majer z Dunaja. — Becelj s hčerjo iz Železnikov. — Eisler iz Velike Kaniže. — Pauluzza iz Vidna.

### Umrli so v Ljubljani:

4. aprila: Franca Magister, zidarjeva žena, 72 let, Kravja dolina št. 11, Dementia paralytica progresiva.

5. aprila: Marija Zenko, delavceva hči, 9 mes., Opekarska cesta št. 29, za jetiko. — Franc Mekinc, zidarjev sin, 6½ mes., Hradeckega vas št. 18, Laryngitis crouposa.

6. aprila: Ana Zatlér, kuharica, 32 let, Kongresni trg št. 14, za jetiko.

7. aprila: Janez Urbančič, branjevčev sin, 25 let, Rimska cesta št. 18, za vročinsko boleznijo. — Vincenc Borener, bivši finančni nadpaznik, 33 let, Kravja dolina št. 11, za kappo.

6. aprila: Janez Germek, sodar, 49 let, Atrofija cerebri.

### Meteorologično poročilo.

| Dan       | Čas opazovanja | Stanje barometra v mm. | Temperatura | Ve-trovi | Nebo  | Mo-krina v mm. |
|-----------|----------------|------------------------|-------------|----------|-------|----------------|
| 6. aprila | 7. zjutraj.    | 734.4 mm.              | 3.4° C      | brezv.   | megla | 0.00 mm.       |
|           | 2. popol.      | 733.6 mm.              | 13.4° C     | sl. zah. | jasno |                |
|           | 9. zvečer      | 734.4 mm.              | 7.0° C      | sl. zah. | jasno |                |

Srednja temperatura 7.9°, za 0.7° pod normalom.

### Dunajska borza

dné 7. aprila t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

|                                                    | včeraj   | danes           |
|----------------------------------------------------|----------|-----------------|
| Papirna renta . . . . .                            | 92 15    | 92 30           |
| Srebrna renta . . . . .                            | 92 25    | 92 20           |
| Zlata renta . . . . .                              | 110 65   | 110 70          |
| 5% marena renta . . . . .                          | 101 85   | 101 75          |
| Akcije narodne banke . . . . .                     | 987 —    | 987 —           |
| Kreditne akcije . . . . .                          | 299 —    | 299 50          |
| London . . . . .                                   | 115 85   | 115 85          |
| Srebro . . . . .                                   | —        | —               |
| Napol. . . . .                                     | 9 20     | 9 21            |
| C. kr. cekini . . . . .                            | 5 47     | 5 47            |
| Novinske marke . . . . .                           | 56 82½   | 56 87½          |
| 4% državne srečke iz l. 1854                       | 250 gld. | 131 gld. 75 kr. |
| Državne srečke iz l. 1864                          | 100      | 180             |
| Oggerska zlata renta 4% . . . . .                  | 104      | 95              |
| Oggerska papirna renta 5% . . . . .                | 101      | 15              |
| Dunavska reg. srečke 5% . . . . .                  | 100 gld. | 120             |
| Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi . . . . . | 113      | 70              |
| Kreditne srečke . . . . .                          | 100 gld. | 187             |
| Rudolfove srečke . . . . .                         | 10       | 20              |
| Akcije anglo-avstr. banke . . . . .                | 120      | 163             |
| Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v. . . . .        | 216      | —               |

Št. 2328.

(277-2)

## Razglas prostovoljne dražbe.

C. kr. okrajno sodišče v Radovljici dovolilo je z odlokom z dne 29. marca 1891, št. 2328, prostovoljno javno dražbo **Jerneju Ferlan-u iz Mlinov hiš. šte. 7** lastnih posestev ulož. števila: 53, 54 in 55 kat. občine Želeče (Schalkendorf), obstoječih **iz hiše št. 7 na Mlinem pri Blejskem jezeru z gospodarskim poslopjem vred.** potem **iz zemljišča**, in sicer: velikega vrta parc. št. 851 v izmerji 459 □ sežnje, njiv parc. št. 572, 1035, 177 in 407 v skupnem izmerji 2 oral 501 □ sežnje, borštov parc. št. 1075/17 in 1075/64 davč. občine Selo z 1 oralom 355 □ sežnji in pašnika parc. št. 1076/7 iste davč. obč. z 1297 □ sežnji.

Dražba vršila se bode **dné 13. aprila 1891 dopoldne ob 9. uri v hiši št. 7 na Mlinem** ter se bodo navedena posestva za ceno 2500 gld. izklicala.

Dražbeni pogoji naznanili in predložili se bodo kupcem na dan dražbe pred začetkom iste.

V Radovljici, dne 2. aprila 1891.

Ivan Plantan,

c. kr. notar kot sodni komisar.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Št. 3738. civ.

## Razglas.

(266-2)

Kralj. sodbeni stol v Zagrebu kot zapuščinsko oblastvo po umrlem nadškofu in kardinalu Josipu Mihalović-u v Zagrebu naznanja, da se je, ustreza je prošnji zapuščinskih interesentov, dovolila

## javna dražba v zapuščino spadajočega vina in namizne oprave

ter so se določili v izvršilo dražbe sledeči naroki:

Za prodajo 173 veder vina iz različnih let, brez posode, v graščini **Gradec**, dan **12. aprila 1891, ob 9. uri dopoldne.**

Za prodajo 500 veder vina iz različnih let v kleti nadškofijskega gradu v **Zagrebu**, dan **13. aprila 1891, ob 9. uri dopoldne.**

Za prodajo 500 veder vina iz različnih let, brez posode, v gradu **Vugrovec**, dan **14. aprila 1891, ob 9. uri dopoldne.**

Za prodajo ostanka vina, preko 500 veder, iz različnih let, brez posode, v gradu **Vugrovec**, dan **19. aprila 1891, ob 9. uri dopoldne**, a

za prodajo ostanka vina, preko 500 veder, iz različnih let, brez posode, v nadškofijskem gradu v **Zagrebu**, dan **20. aprila 1891, ob 9. uri dopoldne.**

Za prodajo namizne oprave in posodja iz pristnega srebra in iz kineškega srebra, dan **21. aprila 1891, ob 9. uri dopoldne**, v nadškofijskem gradu v **Zagrebu**, v I. nadstropji.

Vino, namizna oprava in posodje prodalo se bode največ ponujajočemu za gotovo plačilo.

V dan prodaje pripravljeno bode na dražbe mestu od 8. ure naprej vino za poskušnjo.

Vino prodaja se po sodih, držečih 20 do 100 veder.

Izdražitelj je dolžan, kupljeno vino tekom 14 dnij, računši od dražbenega dne, prevzeti in odpeljati.

Namizna oprava iz pristnega srebra za 48 oseb in iz kineškega srebra za 18 oseb, prodala se bode v kasetah, ostala namizna oprava, žlice, vilice in noži, prodajali se bodo po dvanajst vkupe, posodje pa komad po komadu.

Naznanja se nadalje, da je tá kralj. sodbeni stol dovolil javno dražbo, potom pisanih ponudb, v **Bišupljaku** pri **Zagrebu** v koših hranjene **koruze**, katere je **2030 vaganov** ali **933 meterstotov**, in ki je še v storžih.

Zapečaćene ponudbe, katerim je priložiti varščina v znesku 500 gld., in to v gotovini, v vrednostih papirjih po izročilnega dne kursu ali pa uložnih knjižicah tukajšnjih denarnih zavodov, uložiti so **do dné 13. aprila 1891, ob 9. uri dopoldne**, pri tukajšnjega sodbenega stola uložnem zapisniku.

V ponudbi povedati ima ponudnik izrečno ceno, po kateri želi kupiti koruzo in se ob enem zavezati, da bode dal koruzo na svoje troške zdrobiti ter jo bode potem po meterstotih prevzel v **Bišupljaku** do dné 1. julija 1891, do prevzetja pa jo dal varovati po varovalcu, kateri je ondu nastavljen po zapuščini.

Izdražitelju dá se na voljo, da prevzame kupljeno koruzo v manjših partijah, obvezan pa je, dotične kupne cene znesek uložiti pri tem sodišču.

Pravočasno uložene ponudbe se bodo razpečatile v prisotnosti interesentov 13. dné aprila 1891, ob 3. uri popoldne, pri tem sodbenem stolu v I. nadstropji, soba št. 28.

Najugodnejša ponudba se bode vsprejela in varščina obdržala v sodnem varstvu, ostalim ponudnikom se pa bode varščina vrnila. Kupcu izročila se bode koruzo v **Bišupljaku**.

Zdražiteljeva varščina, ako je nemaren, služi kot poroštvo za vse troške, oziroma za škodo, katera utegne nastati zapuščini, ako bi se morala koruzo prodati vnovič.

### Kralj. sodbeni stol v Zagrebu

L. S.

dné 30. marca 1891.

V. Cuculić, l. r.

### VIZITNICE

priloga

„Narodna Tiskarna“.

Št. 6098.

(280)

## Razglas.

V zmislu deželnega zakona s 17. dne junija 1870, štev. 21 dež. zak., o varstvu zemljiških pridelkov proti škodi gosenic, broščev in drugih škodljivih mrčesov, naročam vsem posestnikom, uživalcem in najemnikom zemljišč v ozemlju mestne občine Ljubljanske, da jim je

### do 15. aprila letos

svoje sadno in lepšalno drevje, grmovje, seči, lesene vrtné plotove in hišne stene na vrtilih, na polji in na travnikih očistiti zapredenih gosenic, mrčesnih jajec in zapredkov (ličin), in sežgati ali kakor si bode pokončati nabrana gosenčna gnezda in jajca.

Prav tako je gosenice, ako se spomladi pokažejo na drevju, grmovji in rastlinji, kakor tudi zapredke pokončati **kakor hitro mogoče**, a najdalje **do 15. maja letos**.

Kadar se drevesa, ki so jih napadle gosenice, posekajo, ali kadar se veje, ki so jih napadle gosenice, odsekajo, tedaj se taka drevesa, oziroma take veje ne smejo pustiti v tem stanu ležati, ampak morajo se ali gosenice obrati od njih ali pa drevesa in veje precej sežgati.

Dalje morajo gori imenovane osebe brošče, dokler letajo, od svojega sadnega in lepšalnega drevja, lepšalnih grmov in krevrednih dreves, potem od drevja ob gozdnih robih v istih primerljajih, kjer je tega treba zaradi bližine, vsak dan, zlasti v zaranih urah otresati in pokončevati ali obračati kmetijstvu na korist.

Na polji se morajo črvi (podjedi, ogrci) pri oranji ali kopanju zemlje precej za plugom, motiko ali lopato pobirati in koj pokončati.

Če se bode kdo obotavljal, gori navedena opravila izvršiti do določene časa, jih bode mestna občina dala izvršiti na njegove stroške, vrhu tega pa se mu bode naložila na korist občinske blagajnice globa od 1 do 10 goldinarjev, in če bi se to ponovilo, do 20 goldinarjev; kdor bi ne mogel plačati globe, bode kaznovan z zaporom od 12 ur do 4 dnij.

V Ljubljani, dné 1. aprila 1891.

Župan: Grasselli l. r.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.